

Sygn. akt: I C 13/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Hanna Woźniak
Protokolant:	sekr. Sądowy Jagoda Mazur

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2016 r. w Wąbrzeźnie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) S.A. w S.

a) o zapłatę, b) o rentę

- zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz M. S. kwotę 15.000 (piętnaście tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki M. S. kwotę 6.606,77 (sześć tysięcy sześćset sześć 77/100) złotych tytułem odszkodowania za poniesione straty materialne z ustawowymi odsetkami od dnia 29 maja 2013 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki M. S. kwotę 2.166 (dwa tysiące sto sześćdziesiąt sześć) złotych tytułem wyrównania utraconych zarobków za okres sześciu miesięcy;
- zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.480,59 (jeden tysiąc czterysta osiemdziesiąt 59/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
- zasądza od pozwanego na rzecz Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie (Skarbu Państwa) kwotę 309,34 (trzysta dziewięć 34/100) tytułem części kosztów, od których uiszczenia zwolniona była powódka;
- nakazuje zwrócić powódce resztę kwoty zaliczki tj. 33,70 (trzydzieści trzy 70/100) złotych.

SSR Hanna Woźniak

Sygn. akt I C 13/15

UZASADNIENIE

W dniu 29 maja 2013r. powódka M. S. reprezentowana przez adwokata wystąpiła do Sądu z pozwem, w którym wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 10.000zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty z tytułu szkody w majątku powódki powstałej w wyniku zdarzenia z dnia 16 grudnia 2010r., kiedy to doznała uszczerbku na zdrowiu oraz poniesionych kosztów leczenia i rehabilitacji. Ponadto

powódka domagała się zasądzenia renty w wysokości 361 zł miesięcznie tytułem rekompensaty powstałego uszczerbku w dochodach z tytułu niezdolności do pracy, a także kwoty 30.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wynikająca z cierpień fizycznych i psychicznych spowodowanych przebytym urazem, wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając pozew, powódka podała, że w dniu 16 grudnia 2010r. upadła na oblodzonej i nieposypanej nawierzchni przy ul. (...) w W. administrowanej przez supermarket (...), doznając uszkodzenia ciała, a w konsekwencji trwałego uszczerbku na zdrowiu skutkującego utratą zdolności do pracy i ponoszeniem kosztów m.in. związanych z zabiegami rehabilitacyjnymi.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego wg norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko pozwany potwierdził, że w dniu szkody udzielał (...) Sp. z o.o. w W. ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej z tytułu szkód wyrządzonych w związku z administrowaniem i utrzymywaniem w należyłym stanie sieci dróg, ulic i chodników, przy czym na podstawie porozumienia o koasekuracji zawartego z dwoma innymi podmiotami, ponosi odpowiedzialność w częściach wynikających z przyjętych na siebie procentowych udziałów w koasekuracji. Jednocześnie pozwany zarzucił powódce brak wykazania wystąpienia nie tylko przesłanek odpowiedzialności z art. 415 kc, ale także, braku udowodnienia, że wskazane przez nią miejsce zdarzenia było administrowane przez ubezpieczonego. Z ostrożności procesowej pozwany podniósł, że zobowiązanie ubezpieczonego należy oceniać pod względem staranności działania, czemu nie uchybiono. Ponadto podniósł, że (...) Sp. z o.o. w W. wykonywanie czynności związanych z zimowym utrzymywaniem dróg i ulic na terenie obiektu I. powierzyła podmiotowi trudniącemu się tym zawodowo, tj. (...) Sp. z o.o., co zwalania ją z odpowiedzialności, skoro również nie można jej przypisać winy w wyborze. W ocenie pozwanego powódka nie udowodniła również wysokości dochodzonych przez siebie roszczeń.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

w dniu 30 kwietnia 2010r. pozwane (...) S.A. z siedzibą w S. zawarto z Towarzystwem (...) S.A. z siedzibą w W. oraz (...) Spółka Akcyjna w W. porozumienie o koasekuracji. Zgodnie z § 2 ust. 3 wskazanego porozumienia, za zobowiązania wynikające z umowy ubezpieczenia zawartej w ramach tego porozumienia, koasekuratorzy odpowiadają jedynie w częściach: A) (...) S.A. – 50%, B) (...) S.A. – 30%, C) (...) S.A. – 20%. W okresie od 27 maja 2010r. do 30 kwietnia 2011r. (...) S.A., jako wiodący koasekurator z udziałem 50%, (...) S.A., jako koasekurator z udziałem 30% oraz (...) S.A., jako koasekurator z udziałem 20%, udzielali ubezpieczonemu (...) Sp. z o.o. w W. ochrony ubezpieczeniowej od odpowiedzialności cywilnej za szkody na osobie lub w mieniu wyrządzone osobom trzecim w następstwie ryzyk posiadania lub użytkowania nieruchomości, z sumą gwarancyjną wynoszącą 5.000.000 zł za jeden i wszystkie wypadki w okresie ubezpieczenia. Zgodnie z § 9 ust. 1 porozumienia o koasekuracji, wypłata odszkodowania należy do koasekuratora wiodącego, któremu następnie przysługuje prawo dochodzenia roszczeń regresowych od pozostałych koasekuratorów (§ 14 ust. 1).

Dowody: - porozumienie o koasekuracji z 30.04.2010r. k.86-91;

- certyfikat nr (...) - 11 k.92-94.

W dniu 01 czerwca 2010r. (...) Sp. z o.o. zawarła z Przedsiębiorstwem Usług (...) w W. umowę nr (...), której przedmiotem było zlecenie wywozu odpadów komunalnych.

Dowód: - umowa nr (...) k.166-167, k.207.

Pismem z dnia 27 października 2010r. (...) Sp. z o.o. w W. zwróciła się do (...) o dokonanie zmiany w umowie nr (...) w części dotyczącej zakresu usługi i dodanie do zlecenia zapisu: odśnieżanie drogi dojazdowej i parkingu przy ul. (...). (...) na to pismo nie udzieliło odpowiedzi.

Dowód: - pismo z dnia 27.10.2010r. k.165.

W dniu 31 grudnia 2010r. (...) wystawiło fakturę nr (...) na kwotę 898,80 zł brutto, którą obciążyło (...) Sp. z o.o., za wykonanie zleconej telefonicznie usługi utrzymania w czystości dróg, parkingów oraz placów, polegającą na odśnieżaniu parkingu przy sklepie (...) w W. ul. (...). Usługa ta nie obejmowała odśnieżania chodników, została wykonana i zleceniodawca dokonał jej odbioru.

Dowód: - faktura VAT nr (...) k.168, k.209;

- zeznania świadka R. L. k.210v-211.

W dniu 18 stycznia 2011r. (...) wystawiło fakturę nr (...) na kwotę 216 zł brutto za wykonanie usługi utrzymania w czystości dróg, parkingów oraz placów, polegającą na oczyszczaniu chodnika z lodu od ul. (...) do wejścia sklepu przy ul. (...) w W..

Dowód: faktura VAT nr (...) k.208.

W dniu 16 grudnia 2010r. powódka poruszała się chodnikiem położonym wzdłuż nieruchomości należącej do (...) Sp. z o.o. i w pobliżu wjazdu do marketu I. pośliznęła się i upadła, doznając obrażeń kończyny górnej prawej. Nawierzchnia chodnika była wówczas ośnieżona, oblodzona i niczym niezabezpieczona.

Dowody: - dokumentacja zdjęciowa k.12-14;

- zeznania świadka Z. R. k.153-154;

- przesłuchanie powódki w charakterze strony k.216.

Powódka zgłosiła się do Pogotowia (...) w W., gdzie została zbadana, a wykonane zdjęcie Rtg wykazało wystąpienie złamania dalszej nasady kości promieniowej z niewielkim przemieszczeniem grzbietowym. Powódkę zaopatrzone w opatrunek gipsowy przedramienny i zalecono jego utrzymanie przez okres 6 tygodni. W okresie leczenia dwukrotnie dokonywano zmiany unieruchomienia z powodu bólu i zaburzeń krążenia w obrębie ręki. Po zdjęciu opatrunku powódce została zalecona rehabilitacja, którą przebyła. Złamanie, którego doznała powódka, należy do typowych i najczęściej pojawiających się w okresie pierwszych opadów śniegu i mrozów, a mechanizm powstania polega na upadku na zgiętą grzbietowo dłoń. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 13 czerwca 2011r. ustalono, iż M. S. jest niezdolna do pracy. Złamanie powódki zostało wygojone, lecz występuje niekorzystny obraz radiologiczny, z widocznym skróceniem kości promieniowej i zmianą kąta pochylenia osi nadgarstka, co powoduje ograniczenie funkcji nadgarstka i zmniejsza siłę ręki prawej. Tym samym w wyniku zdarzenia z dnia 16 grudnia 2010r. powódka doznała uszczerbku na zdrowiu, który wynosi 5%. Powódka nie nadaje się do wykonywania ciężkiej pracy fizycznej połączonej np. z dźwiganiem. Przebyte złamanie ma niewielki wpływ na ogólną aktywność, pomimo tego, że występują ograniczenia w postaci dolegliwości bólowych np. podczas otwierania zamka w drzwiach. Uwzględniając jednak rodzaj wykonywanej pracy, ograniczenia funkcji ręki i nadgarstka prawego nie powinny dyskwalifikować powódki na rynku pracy, jak również w zakresie normalnych funkcji życiowych.

Dowody: - pisemna i ustna opinia sądowno-lekarska biegłego z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej k.300-302, k.331-332;

- orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 13.06.2011r. k.25

- dokumentacja medyczna dot. powódki k.20-24v, k.28 k.225-252;

- przesłuchanie powódki w charakterze strony k.216.

Pismem z dnia (...) syn powódki S. S. poinformował (...) Sp. z o.o. w W., iż w dniu 16 grudnia 2010r. M. S. przewróciła się na ośnieżonym i oblodzonym chodniku na skrzyżowaniu ul. (...) i wjazdu do I. i doznała złamania prawej ręki w

nadgarstku. Okoliczności upadku M. S. we wskazanym dniu i miejscu, które było oblodzone, ośnieżone i nie posypane, zostały potwierdzone pisemnym oświadczeniem Z. R..

Dowód: - zgłoszenie wypadku k.26;

- oświadczenie Z. R. k.27;

Po wypadku powódka korzystała z świadczeń rehabilitacyjnych w Gabinecie (...) Z. C., odbywając pięćdziesiąt zabiegów za łączną kwotę 5.000 zł. Ponadto poniosła wydatek 7,20 zł za wydanie kserokopii dokumentacji medycznej z (...) Sp. z o.o. w W..

Dowody: - paragon fiskalny wraz dowodem wpłaty k.39;

- rachunek nr (...)r. k.39;

- przesłuchanie powódki k.216.

W związku z przebywaniem przez powódkę po wypadku na zwolnieniu chorobowym przez okres 10 miesięcy jej dochody uległy miesięcznemu obniżeniu o 361 zł, ponadto poniosła ona koszty: zakupu leków i materiałów opatrunkowych wynoszące 309,57 zł, wizyty ortopedycznej – 120zł, dojazdów na rehabilitację – 1.000zł, a także opłatę za usługę medyczną (...) w (...) Sp. z o.o. w T. wynoszącą 170 zł w związku ze skierowaniem do pracowni diagnostycznej.

Dowód: - zestawienie nabytych leków i materiałów opatrunkowych k.41;

- zestawienie ilości dojazdów na rehabilitację i kosztów z tym związanych k.42;

- skierowanie do pracowni diagnostycznej i faktura VAT nr (...) k.43, k.44;

- faktura VAT nr (...)r. k.45;

- zaświadczenie o dochodach k.46;

- zaświadczenie o obniżeniu wynagrodzenia k.47.

Pismem z dnia 13 października 2011r. powódka zgłosiła swoje roszczenie do (...) Sp. z o.o. w W., która administruje terenem, na którym miało miejsce zdarzenie z dnia 16 grudnia 2010r., domagając się odszkodowania w kwocie 10.000 zł z powodu niezdolności do pracy skutkującej częściową utratą zarobków, zwrotu poniesionych kosztów leczenia i rehabilitacji w związku z uszczerbkiem na zdrowiu, a także kwoty 30.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę. Pismem z dnia 02 grudnia 2011r. powódka wystosowała analogiczne roszczenia do (...) S.A. w W., domagając się kwoty 2.000 zł odszkodowania i 6.000 zł zadośćuczynienia, Towarzystwa (...) S.A. w W., występując o kwoty 3.000 zł odszkodowania i 9.000 zł zadośćuczynienia, a także do (...) S.A. w S. domagając się zapłaty 5.000 zł odszkodowania i 15.000 zł zadośćuczynienia.

Dowody: - pisma powódki z dnia 13.10.2011r. i 02.12.2011r. k.48-48v, k.50-50v, k. 51-51v, k.53-53v.

Decyzją z dnia 08.12.2011r. (...) S.A. w W. odmówiło wypłaty odszkodowania na rzecz powódki, wskazując, iż zgodnie z porozumieniem koasekuracyjnym, obsługą szkód zajmuje się wiodący koasekurator (...) S.A. Pismem z dnia 15 grudnia 2011r. (...) .U. S.A. poinformowało powódkę o przekazaniu jej zgłoszenia szkodowego do (...) Towarzystwa (...) w S. w związku z porozumieniem koasekuracyjnym. Pismem z dnia 28 marca 2012r. pozwany poinformował powódkę o nieuwzględnieniu jej roszczeń, z uwagi na brak wykazania przesłanek z art. 415 kc.

Dowody: - decyzja z dnia 08.12.2011r. k.52

- pismo z dnia 16.12.2010r. k.54

- pismo z dnia 28.03.2012r. k.57

Do sierpnia 2014r. powódka pracowała w Zakładzie (...) w K. w charakterze operatora wtryskarek, a następnie została przeniesiona do działu lakierniczego, w związku z czym utraciła premię i zmniejszeniu uległo jej wynagrodzenie o 300zł. Od sierpnia 2015r. z powodu urazu nadgarstka nie mogła wykonywać dotychczasowej pracy fizycznej na produkcji w dziale lakierniczym i przebywała na zwolnieniu lekarskim, a następnie na urlopie. Od 01 marca 2016r. przestała w ogóle pracować. Po wypadku dochody powódki uległy obniżeniu o 150-200 zł. Powódka korzystała z płatnych świadczeń rehabilitacyjnych. Aktualnie otrzymuje rentę rodzinną po mężu, której wysokość odpowiada jej wcześniejszym zarobkom.

Dowód: - przesłuchanie powódki k.216.

Sąd zważył, co następuje:

w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz na podstawie poczynionych ustaleń roszczenie powódki zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Na wniosek pozwanego Sąd zawiadomił Przedsiębiorstwo Usług (...) Sp. z o.o. w W. o toczącym się postępowaniu, jednak spółka ta reprezentowana przez Prezesa R. L. nie wyraziła woli przystąpienia do sprawy (k.194, k.210v), dlatego należy przyjąć, iż nigdy nie uzyskała statusu interwenienta ubocznego. (...) nie był także pozwanym w sprawie, ponieważ postanowieniem z dnia 23 lutego 2015r. (k.212) uchylono postanowienie z dnia 26 września 2014r. o wezwaniu tego podmiotu do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (k.181).

Ustalając stan faktyczny w sprawie, Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, uwzględnione zostały także dowody w postaci przesłuchania powódki, zeznań świadków oraz opinii pisemnej i ustnej biegłego z zakresu ortopedii, ponieważ ich treść nie była podważana przez stron i nie budziła wątpliwości.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że podstawę odpowiedzialności pozwanego za szkodę w zakresie będącym przedmiotem sprawy określają przepisy art. 822 i następane kc. Zgodnie z art. 822 § 1 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej nakłada zatem na ubezpieczyciela obowiązek naprawienia szkody w razie nastąpienia określonego w umowie wypadku. Adresatem tego świadczenia odszkodowawczego jest osoba trzecia, która doznała uszczerbku majątkowego lub niemajątkowego, jakkolwiek samo zdarzenie wyrządzające szkodę obciąża ubezpieczonego, a nie ubezpieczyciela. Ubezpieczyciel staje się zobowiązanym wobec poszkodowanego z racji umowy wiążącej go z ubezpieczającym. Przesłanką powstania obowiązku świadczenia przez ubezpieczyciela z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest stan odpowiedzialności cywilnej ubezpieczającego (ubezpieczonego) za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń obejmuje tylko i wyłącznie świadczenie, do spełnienia którego byłby w konkretnym przypadku zobowiązany sprawca. Jak wynika z art. 822 § 4 kc, uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Bezspornym w sprawie było, iż (...) Sp. z o.o. w W. administrowała i zarządzała terenem, na którym znajduje się market I. i w dacie zdarzenia związana była z pozwanym towarzystwem umową ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej.

Tym samym obowiązkiem (...) Sp. z o.o. jako zarządcy nieruchomości było utrzymywanie nie czystości i porządku poprzez m.in. odśnieżanie i skuwanie lodu na chodniku przylegającym prostopadle do drogi dojazdowej i parkingu przy markecie I.. Obowiązek taki wynikał m.in. z art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu

czystości i porządku w gminach (Dz.U.1996.132.622 z późn. zm.), zgodnie z którym utrzymanie czystości i porządku polegającego m.in. na uprzątnięciu śniegu i lodu z chodników położonych wzdłuż nieruchomości należy do właścicieli nieruchomości. Przy czym należy zaznaczyć, iż właściciele nieruchomości nie ponoszą odpowiedzialności, jeżeli znajduje się ona w gestii zarządcy (administratora), na którym zgodnie z art. 186 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U.2015.1774 j.t. z późn.zm.) ciąży obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia OC zarządcy nieruchomości.

Oznacza to, iż wbrew twierdzeniom pozwanego, (...) Sp. z o.o. nie musiała administrować przedmiotowym chodnikiem, aby można było przyjąć, iż ciążył na niej obowiązek usuwania z niego skutków zimy, ponieważ wystarczy, że zarządzała nieruchomością, wzdłuż której przebiegał chodnik.

W ocenie Sądu (...) Sp. z o.o. dopuściła się zaniechania w zakresie utrzymania w należyтым stanie miejsca, w którym doszło do przewrócenia się M. S., a skutkiem tego zaniechania była szkoda na osobie powódki.

Na okoliczności, iż w miejscu i w chwili zdarzenia przedmiotowy chodnik był oblodzony i nieodsnieżony, co stwarzało stan realnego zagrożenia bezpieczeństwa dla poruszających się po nim osób, wskazuje zarówno przesłuchanie powódki w charakterze strony, jak również zeznania Z. R., które jednoznacznie wskazały, że w dniu 16 grudnia 2010r. M. S. upadła na ośnieżony, oblodzony i nieposypany piaskiem chodnik. Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, jak również powódce, ponieważ przedstawione przez nie relacje były spójne, konsekwentne i wzajemnie z sobą korespondowały, tworząc logiczną całość, ponadto uwiarygodnione zostały za pomocą przedłożonych zdjęć z okresu zimowego, wprawdzie nie zawierających daty ich wykonania, jednak ukazujących brak odsnieżenia miejsca wskazanego przez powódkę, jako to, w którym doszło do zdarzenia.

Na brak odsnieżania przedmiotowego chodnika w dniu 16 grudnia 2010r. wskazuje także treść faktur nr (...), z których wynika, iż pierwszą z nich z dnia 21 grudnia 2010r. (...) obciążył (...) Sp. z o.o. za odsnieżanie jedynie parkingu przy sklepie (...) w grudniu 2010r. (k.209), natomiast chodnik oczyszczono dopiero w późniejszym terminie, na jednorazowe zlecenie (...) Sp. z o.o., w związku z czym w dniu 18 stycznia 2011r. została wystawiona druga ze wskazanych faktur (k.208). Wskazane okoliczności znajdują potwierdzenie także w uznanych za wiarygodne zeznaniach świadka R. L., który ponadto zaznaczył, że miejsca odsnieżane przez firmę Ekosystem były każdorazowo odbierane przez pracownika M. Sp. z o.o i nigdy nie zgłaszał on żadnych zastrzeżeń odnośnie prawidłowości wykonania czynności.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż próba przerzucenia przez pozwanego ciężaru odpowiedzialności z (...) Sp. z o.o., na (...), jako wyspecjalizowanego przedsiębiorcy, zawodowo trudniącego się usuwaniem skutków zimy z ulic, placów i chodników, okazała się nieuzasadniona. Tym samym pozwany nie wykazał, że zgodnie z art. 429 kc zwolnił się od obowiązku utrzymania czystości w miejscu zdarzenia.

Za brak odsnieżenia i usunięcia lodu z chodnika wyłączną winę ponosi (...) Sp. z o.o., a zdarzenie szkodowe pozostaje w związku przyczynowym ze śliskością nawierzchni, gdyby bowiem (...) Sp. z o.o. w sposób prawidłowy i rzetelny wykonywała swoje obowiązki jako zarządcy nieruchomości, nie doszłoby do upadku powódki na podłoże. W tej sytuacji (...) Sp. z o.o., jako ubezpieczającemu można przypisać czyn niedozwolony, co aktualizuje odpowiedzialność pozwanego jako ubezpieczyciela.

Przesądżając zatem kwestię samej zasady odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku z 16 grudnia 2010 roku, należy przejść do oceny poszczególnych roszczeń.

Zgodnie z art. 445 § 1 kc w zw. z art. 444 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, Sąd może przyznać nadto poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zdaniem Sądu, w przypadku powódki odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia w rozumieniu art. 445 § 1 kc stanowi kwota 15.000 zł.

Ustalając wysokość należnego powódce zadośćuczynienia Sąd oparł się na dokumentacji medycznej dotyczącej leczenia powódki, opinii biegłego specjalisty z zakresu ortopedii, a ponadto na przesłuchaniu powódki, biorąc pod uwagę stopień doznanej krzywdy, wyrażający się m.in. w 5-procentowym uszczerbku na zdrowiu, rodzaj doznanych obrażeń, nasilenie i czas trwania bólu oraz długość leczenia i rehabilitacji, skutki w zakresie ogólnej zdolności poszkodowanej do pracy i życia. W tym zakresie Sąd podzielił wnioski opinii pisemnej i ustnej wydanej przez biegłego z zakresu ortopedii R. R., która była jasna, pełna i wewnętrznie spójna, ponadto żadna ze stron jej nie kwestionowała.

Wskazana kwota zadośćuczynienia jest znacząca, ale nie na tyle wysoka, aby ją można było uznać za wygórowaną i nieuzasadnioną w konkretnych okolicznościach sprawy. Sąd zasądził więc od pozwanego rzecz powódki kwotę 15.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty – wobec konieczności przeprowadzenia postępowania dowodowego - a w pozostałym zakresie roszczenie o zadośćuczynienie uznał za wygórowane.

Po myśli art. 444 § 1 kc, powódce przysługuje także zwrot wydatków pozostających w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia.

W tym zakresie powódka udowodniła wysokość dochodzonego odszkodowania w wysokości 6.606,77 zł. Ze złożonego zestawienia zawierającego 9 pozycji wynika, iż powódka poniosła koszt zakupu m.in. maści, środków przeciwbólowych oraz materiałów opatrunkowych, za łączną kwotę 309,57zł. Zarówno rodzaj towarów, jaki ich ilość wskazują, iż pozostają one w ścisłym związku z doznany przez powódkę urazem, natomiast dochodzona z tego tytułu kwota nie jest zawyżona, dlatego została przez Sąd uwzględniona. Powódka miała również prawo domagać się zwrotu poniesionych kosztów usługi medycznej na kwotę 170zł, za wizytę ortopedyczną – 120 zł i za uzyskanie kserokopii dokumentacji medycznej z poradni ortopedycznej – 7,20zł których wydatkowanie udokumentowała odpowiednio fakturami nr (...) (k.43), (...) (k.45) i paragonem fiskalnym wraz z dokumentem kasowym. Uzasadnione było także domaganie się przez powódkę zwrotu 5.000 zł z tytułu przeprowadzenia 50 zabiegów rehabilitacyjnych w Gabinetie (...), potwierdzone rachunkiem nr (...) (k.39), jak również 1.000 zł w związku z koniecznością dojazdów samochodem na każdy z tych zabiegów, ze wskazaniem odległości jednego przejazdu na 15,2 km i każdorazowym kosztem 20zł, potwierdzone pisemnym oświadczeniem W. D.. (k.42). W W. powszechnie wiadomym jest fakt, że na świadczenia rehabilitacyjne finansowane przez NFZ trzeba czekać w kolejce przez okres nawet kilku miesięcy, a w przypadku urazu niezbędna jest bezzwłoczna rehabilitacja. Dlatego Sąd uznał za uzasadnione wydatki na rehabilitację w prywatnym gabinecie.

W tej sytuacji w pkt 2 wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 6.606,77 zł tytułem odszkodowania za poniesione straty materialne z ustawowymi odsetkami od dnia 29 maja 2013r. do dnia zapłaty.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż powódka w okresie sześciu miesięcy, tj. od 16 grudnia 2010r. do 15 czerwca 2011r. przebywała na zwolnieniu chorobowym, co spowodowało obniżenie uzyskiwanego miesięcznego wynagrodzenia o kwotę 361 zł. Tym samym w pkt 3 wyroku Sąd zasądził od pozwanego na jej rzecz kwotę 2.166 zł, stanowiąca iloczyn 361 zł i 6 miesięcy, jako skapitalizowaną rentę mającą na celu wyrównanie utraconych we wskazanym okresie zarobków i nie znalazł podstaw do przyznania jej w szerszym zakresie, skoro powódka tego nie wykazała.

Wszystkie wskazane kwoty zostały zasądzone w całości od pozwanego, jako koasekuratora wiodącego, na którym zgodnie z § 9 ust. 1 porozumienia o koasekuracji, ciąży obowiązek wypłaty świadczeń i któremu w dalszej kolejności przysługuje prawo dochodzenia roszczeń regresowych od pozostałych koasekuratorów (§ 14 ust. 1 porozumienia o koasekuracji).

Pomimo braku jednoznacznego wskazania w wyroku roszczenia powódki w zakresie, w jakim nie zostały nieuwzględnione, podlegały oddaleniu, jako nieuzasadnione.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc stosownie do wyniku sporu. Porównanie roszczeń zgłoszonych w pozwie przez powódkę wynoszących 44.332 zł oraz uwzględnionych w wyroku – 23.772,77 zł, daje wygraną powódki w zakresie 53,62 % i przegraną w 43,68%. Uwzględniając poniesione koszty procesu oraz stosunek, w którym każda ze stron przegrała proces, w pkt 4 wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.480,59 zł.

W pkt 5 wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie (Skarbu Państwa) kwotę 309,34 zł tytułem części kosztów, od których uiszczenia zwolniona była powódka.

W pkt 6 wyroku Sąd nakazał zwrócić powódce resztę kwoty zaliczki uiszczonej na poczet wynagrodzenia biegłego, wynoszącą 33,70 zł.

Sędzia

Hanna Woźniak